

Μήνας Ίούλιος

Κυριακή 1η Ίουλίου 2018.

Ε΄ Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 8, 28 – 9, 1.

« ... παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπό τῶν ὀρίων αὐτῶν». (Ματθ. 8, 34).

Υπάρχουν μερικές εὐκαιρίες μοναδικές στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Εὐκαιρίες γιά τό μεγάλο ναί ἤ γιά τό μεγάλο ὄχι. Εὐκαιρίες πού, ἂν φανεῖ ἀντάξιός τους, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ ν' ἀνεβεῖ πολύ ψηλά καί ἂν τίς ἀφήσει ἀνεκμετάλλευτες, μπορεῖ νά χάσει τά πάντα. Μιά τέτοια περίπτωση εἶδαμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν οἱ κάτοικοι ἔχουν τή μεγάλη, τή μοναδική εὐκαιρία νά γνωρίσουν τό Χριστό. Νά εὐεργετηθοῦν ἀπό τήν ἀγάπη Του καί νά διδαχθοῦν ἀπό τή σοφία Του. Ἐκεῖνοι τί ἔκαναν; Ὅταν Τόν γνώρισαν, «...παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπό τῶν ὀρίων αὐτῶν».

Στή θέση αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πολλές φορές βρισκόμαστε ὅλοι μας. Ἐμεῖς, οἱ σύγχρονοι χριστιανοί, ἔχουμε γνωρίσει τό Χριστό. Ἐχουμε ἀπολαύσει τήν

ἀγάπη Του, ἔχουμε θαυμάσει τή δύναμή Του, ἔχουμε ἀντλήσει ἀπό τή σοφία Του. Οἱ πειρασμοί καί οἱ σειρῆνες ὅμως τῆς ἐποχῆς μας εἶναι χωρίς τελειωμό. Καλούμαστε λοιπόν κι ἐμεῖς νά πάρουμε ἀποφάσεις καί νά ποῦμε τό μεγάλο ναί ἢ τό μεγάλο ὄχι στό Λυτρωτή. Ἐκεῖνος μᾶς καλεῖ πάντοτε κοντά Του καί μάλιστα σέ κάθε Θεία Λειτουργία, ὅταν βγαίνει στήν Ὠραία Πύλη καί μᾶς φωνάζει «μετά φόβου, πίστεως καί ἀγάπης» νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Θά τρέξουμε κοντά Του ἢ θά Τοῦ γυρίσουμε τήν πλάτη; Ἡ ἀπόφαση λαμβάνεται ἐλεύθερα καί εἶναι μόνο δική μας. Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπάει καί θά μᾶς ἀγαπάει οὕτως ἢ ἄλλως.

Ἄν ὅμως πάρουμε τήν ἀπόφαση νά ἐνωθοῦμε μέ τό Χριστό, νά Τόν ἐνθρονίσουμε στήν ὑπαρξή μας καί νά Τόν κάνουμε πρωταγωνιστή στή ζωή μας, νά ξέρουμε πώς δέν θά συγκατανεύσει σέ ὅλες τίς ἀποφάσεις καί τίς ἐπιθυμίες μας. Ὁ Κύριος, ὅπως στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, ἔτσι καί σ' ἐμᾶς θά κατακρημνίσει κάθε παρανομία καί θ' ἀντιταχθεῖ σέ κάθε σκέψη, λόγο ἢ ἐνέργεια πού μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τή σωτηρία. Νά εἴμαστε λοιπόν προετοιμασμένοι πώς ὁ Χριστός δέν ἔρχεται κοντά μας, γιά νά μᾶς κάνει ὅλα τά χατίρια. Ὁ Σωτήρας κατευοδώνει μόνον τίς ἀποφάσεις καί τίς

ἐνέργειες πού ἔχουν ὡς κίνητρο καί ὡς σκοπό τήν ἀγάπη καί τή σωτηρία μας.

Ἄν θέλουμε λοιπόν τό Χριστό κοντά μας καί μέσα μας, ἄς φροντίζουμε νά ἀπαλλασσόμαστε ἀπό κάθε εἶδους παρανομία. Μέ τόν πνευματικό μας ἀγώνα καί μέ τίς ὁδηγίες τοῦ πνευματικοῦ μας ἄς παλεύουμε, γιά νά κερδίζουμε τήν ἀληθινή ἐλευθερία μας. Ἡ πραγματική ἐλευθερία συνίσταται στό ν' ἀπεγκλωβιζόμαστε ἀπό τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες μας, ἀπό τίς ἀρνητικές ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντός μας καί τῆς κοινωνίας καί ἀπό τίς ἀμέτρητες παγίδες τοῦ διαβόλου. Δέν εἶναι εὐκόλος ἀγώνας. Εἶναι ὅμως ὁμορφος καί μέ ἀμέτρητες ἀπολαβές καί ἀνείπωτες χαρές.

Ἡ ἐποχή πού ζοῦμε δέν μᾶς βοηθάει καθόλου στήν πνευματική μας πορεία. Ἔχουμε μάθει νά ζοῦμε μαλθακά. Θέλουμε νά κατέχουμε πολλά, ἀλλά νά κουραζόμαστε ἐλάχιστα. Ἔχουμε συνηθίσει νά ἐπιβαλλόμαστε καί μᾶς ἀρέσει αὐτό. Βόσκουμε ὡς σύγχρονοι Γεργεσηνοί τό παράνομο κοπάδι τῶν δικῶν μας χοίρων, πού εἶναι τ' ἀμέτρητα πάθη μας. Χρειάζεται θάρρος καί κουράγιο, γιά ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτό τό κοπάδι. Πρέπει νά καταλάβουμε ὅμως ὅτι δέν δέχεται ὁ

Χριστός νά συναγελάζεται μέσα στήν ὑπαρξή μας μ' αὐτό τό κοπάδι τῶν παθῶν μας.

Ἄς προσέξουμε μήπως, ὅταν μένουμε μακριά ἀπό τό Χριστό, τό κάνουμε, ἐπειδή προτιμοῦμε νά βόσκουμε τούς παχυλούς χοίρους τοῦ ἐγωισμοῦ μας. Κάθε φορά πού στρέφουμε τήν πλάτη στό Ἄγιοπότηρο, κάθε φορά πού ἀρνούμαστε τή νηστεία, τήν προσευχή, τήν ἀγάπη στό συνάνθρωπο καί τή συμπαράσταση στόν ἀδύναμο, τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, κάθε φορά πού ὑποκύπτουμε στίς ἐγωιστικές ἐπιθυμίες μας καί συρόμαστε πίσω ἀπό τά στενά ἀτομικά μας συμφέροντα, συμπεριφερόμαστε ὅπως οἱ Γεργεσηνοί, ἐκδιώκουμε τό Χριστό ἀπό τά σύνορά μας καί ἀπό τήν περιοχή τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἄς ἀναλογιζόμαστε πάντοτε πώς ὁ Κύριος, εἴτε εἶναι κοντά μας εἴτε Τόν διώχνουμε μακριά ἀπό τά σύνορά μας, δέν χάνει οὔτε κερδίζει καί τίποτε. Παραμένει πάντοτε τό ἴδιο Θεός καί οὔτε πλουτίζει οὔτε φτωχαίνει. Ἐμεῖς, ὅμως, ὅταν καί ὅσο Τόν κρατοῦμε κοντά μας, πλουτίζουμε σέ ἀρετές, ὀλοκληρωνόμαστε ὡς προσωπικότητες καί ἀπολαμβάνουμε τ' ἀμέτρητα ἐπίγεια καί οὐράνια ἀγαθά Του. Ἄς βυθιζόμαστε λοιπόν μέσα στήν ἀγάπη Του καί ἅς Τοῦ χαρίζουμε κι ἐμεῖς τή

δική μας αγάπη, ἅς ἀπορρίπτουμε ἀπό μόνοι μας κάθε
παρανομία, γιά νά ἀξιωθοῦμε ἀπό τώρα καί μέχρι τήν
αἰωνιότητα ν' ἀπολαύσουμε καί τόν Παράδεισό Του.
Ἀμήν.